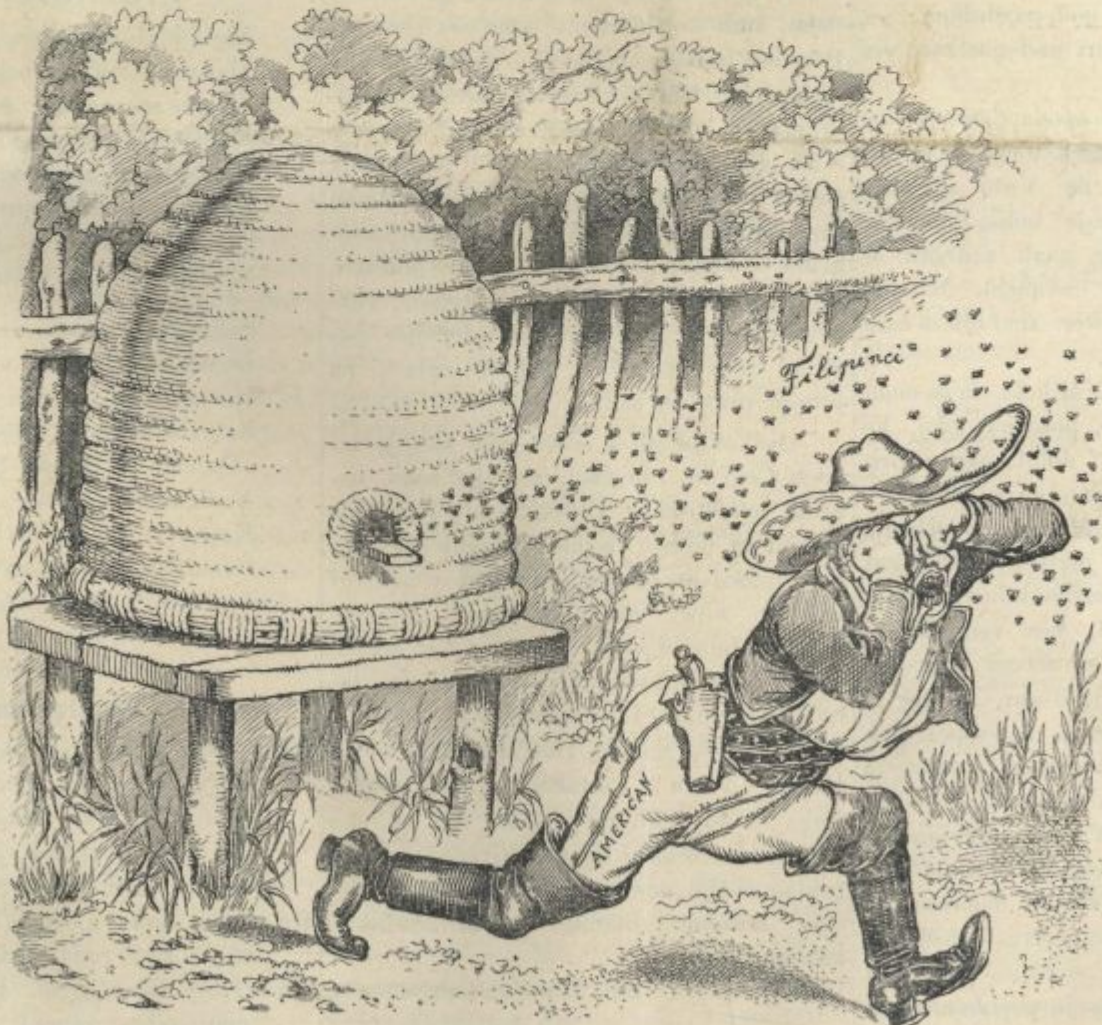

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrožini, St. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Naša narodna straža.

Če bi še kedaj Nemei prišli v Celje razbijat slovenske glave, ne bo treba več klicati orožnikov, marveč naj izpuste tako-le narodno stražo, katero ima malone sleherni štajerski kmet v svojem ulnjaku!

Tajna seja

stalnega odseka parlamentarne večine.

Seja hode odločilne važnosti. Minister-ski predsednik je prijavil svoj prihod.

Poslanci prihajajo deloma posamezni, deloma skupno. Živahno se pogovarjajo o raznih političnih predmetih, nekateri o marsičem drugem. Sedeži so skoraj zasedeni. Pogovori so vedno živabnejši. Mladočehi se jeze na ministre, celó Kaizel bi slišal kako grenko. — Poljaki jih tolažijo. Slovenski delegiranci vsi razjarjeni po zadnjih dogodkih rotijo zdaj tega zdaj onega naj jih podpira. Gospod Javorski si natihoma pogovarja z nekim češkim prvakom. Vidi se razburjenost na raznih obrazih; posebno Čehi se trudijo umiriti nekatere vroče Jugoslovane.

Vse kaže, da bode minister danes v hudi stiski: bombardirali bodo na njega od vseh strani.

Hočemo zadoščenje, hočemo jasnosti, se odmeva od raznih kotov široke dvorane.

Čuje se hoja in razgovarjenje na hodniku. Vrata se odpró. Ekscelencia minister Thun vstopi z monokelnom na levem očesu in ministersko listnico pod pazduhom. — Ministrovo oko se zažari nad poslanci, vse potihne.

»Meine Herrn! Gospoda, danes bodem prav kratek (naš František je sicer še precej dolg). Pojasnim Vam na Vašo in našo željo politično položenje bolne Avstrije zadnjih dnij, da bode znali zadržati se vi in poročati Vašem časopisju. Mi smo danes v Avstriji tam, kjer smo bili za časa parlamentarnega sejma.

Vlada zaupa v sv. Mihela, da se nemška obstrukcija strezne, posebno zdaj, ko je čestiti poslanec Wolf dobil par nepričakovanih »šmisov« po obrazu, in so se nemški burši utrudili njih sicer nedolžnega »bumljanja« po raznih mestih. Parlament skličem takoj, ko se umirijo duhovi; morda ne bom niti tega čakal, ker vem da se lahko zanesem na Vas, slavna gospoda. Vojni minister potrebuje denar, ne ker se boji vojske, ampak ker je že zopet čas, da popravimo naše »ruznaste« puške in razširimo cevi avstrijskim topom.

Veseli me in to Vam s posebnim zadoščenjem javim, da dobivam zadnje čase najboljša poročila od svojih namestnikov iz Češke, Kranjske, Štajerske, Koroške in Primorske.

Moj prijatelj Goëš je popolnoma zadovoljen z zadnjim potovanjem po Goriškem in Tržaški okolici, ker si je pridobil čevljarja Grgiča v Padriču.

Na Kranjskem so Nemci ne brigajo več za nadvladje odkar so si v laseh liberalci in klerikalci. Slovencem prav iz srea čestitam na tem vspešnem zložnem delovanju. Samo g. Ferjančiču priporočam, da ko bi drugo leto slučajno držal kako govora na Bledu, naj malo bolj pazi, ter jema ozir na celjske nemškutarje, za slučaj da bi nameravali se vrniti tja češki akademiki. Meine Herrn, saj veste, da ne moremo kar z brco vreči Nemce iz njih stare postojanke.

Za to se priporočujem posebno tudi štajerskim poslancem.

V Trstu gre tudi na boljše, kar je iredenta razšla na razne toplíce. Do oktobra smo mirni.

Iz stare Gorice mi piše Pajer, da se prav dobro počuti, posebno odkar se rahljajo tamošnji Slovenci, in sta v novi Gorici prevzela narodno delo neki Gašper in Peter. Torej ponavljam, do jeseni se ni bati hujšega.

Na Ogerskem so že poželi žito, tudi koruza gre v klasje.

Glede davka na sladkor ne bode imela vlada ne tovarnarji zgube, ker ga mislimo dajati tudi vojakom za »maleo« (južino). Posebno praščarjem hočemo polajšati, ako bodo želeli mastiti živinco z naravnim sladkorjem. — Ako se pa, slavna gospoda, Vaše gospe in žene jeze zaradi podraženja sladke pese, naj rekurirajo na ministra; mi smo vedno pripravljene iti na roko ubogemu ljudstvu; zakaj smo pa ministri. Druzega Vam nimam danes posebno važnega poročiti. Ake ima kdo slučajno posebno važno pritožbo, naj se oglasi, pa prosim prav na kratko! (Pogleda na uro.)

Kakor bi jih z šilom pičil skočijo na noge Čehi in Slovenci, stezaje roke naproti ministrom: Ekscelencia! Jaz, jaz prosim za besedo, želim mljuvit! Jaz sem prvi prašal za besedo! Minister v zadregi natakne zopet monokel, spravi listnico, rekoč: Meine Herrn! oprostite ker imamo ravno danes z ministri zelo važno sejo zaradi paragrafa 14. ne morem Vas poslušati, prihodnjič pa gotovo. Hab' die Ehre meine Herrn, Adieu! Poslanci se spogledajo; zopet nismo prišli do besede; kaj poreko volilei. — Nemški konservativi se pa prav pridno čistijo nosove z velikimi in rudečimi nosnimi rutami, ter si smehljaje kašljajo v pest.

»Kom Bruder auf a Humpen bairischen!«

Sekretarius.

Kedo je bolj premeten?

Žandar teče za tatom: »Stoj lump, takrat mi ne ubežiš.«

Tat prisopiha do neke reke: »Zdaj se treba odločiti, drugače me ima v mreži. Slečem se, tako bo mislil, da sem plaval čez vodo«, Hitro vrže cunje na breg ter se skrije v grmovje. —

Žandar: »Aha, tu je obleka, lump jo je pobrisal čez vodo.«

Tat: »Le plavaj, jaz se pa hitro oblečem«. In zlezel je v žandarjevo uniformo. — Kmeta ga srečata: »Kaj je gospod žandar, koga pa iščete«. — Tat: Hitro, ravno kar je tukaj tat pustil obleko na bregu in preplaval vodo. Tecita, če ga dobita le po njem. Jaz sem koj za vama.

Žandar ves moker: »Vrag me je ubežal. Ali kaj je to! Kje je moja uniforma.«

Kmetje pritečejo: »Te imamo, lump, hitro z nami k županu!« —

Župan: »Glejte ju troteljna, saj ta je naš žandar!«

Praznovernež.

Mož, ki bil je silno praznoveren, Modremu Solonu nekoč reče: »Kako me navdaja strah nezmeren, Ker sanjalo se mi je sledeče: Stali črevelji moji so tam v koti, Kar se miška jih premala loti, Ter celó povzije — kako čudo! In glej, ni li to znamenje hudo?

Solon pa še moža ne pogleda In nevoljen ves se v stran obrne. Ker neumna ga jezi beseda, Zato možu urno to zavrne: »Črevelj če mi miš pojé, je hudo. Vendar ni nikar še tako čudo, Kakor bi ga jaz še bolje vedel: Če bi namreč — črevelj miš pojedel!«

Silvester.

Hvaležnost.

Grof: Kaj se tebi zdi ženka, nekaj noči sem prav mirno spim; na Goriškem nam je že prav huda predla. — Veš kaj, jutri bo petek, jaz bi rad poslal par branceinov dr. u Antonu v Gorico.

Ona: Kaj samo njemu, Peter in Gašpar bi jih tudi rada cvrla.

On: Torej vsem trem. Peči jih bodo že znali, saj so zanetili dovolj žrvavice.

Iz Brivčeve torbe.

Človeku je na planem, pod milim nebom hladneje pri sreč, kakor v gosti šumi. Uberem je zopet čez manj visoko sedlo navzgor; že sem na vrhu a tudi debele kaplje me pozdravljajo. Ako ne dobim strehe ali vsaj kozoleca, pridem gotovo moker v Lož. Čez par minut sem v Podklaneu. Selo ima samo 4 ognjišča. Zadovoljen stopim v hišo. Prijazna gospodinja mi dovoli, da ležem za peč na odpočitek.

Ravno je sv. Ahacij klenkal poldan, ko sem se nasrebal iz latvice kislega mleka. Pred odhodom sva se z gospodinjo pogovarjala o jutrajšnem shodu v Starem trgu. Pripovedovala mi je, da shod skličejo »uni« in da ona je od »konsuma«; prej da je nje gospodar bil tudi pri »unih«; po volitvah pa se je pridružil konsumu. — Na moje vprašanje, kako da je do tega prišlo mi zavrne! »Ja veste gospod, našim pravijo samo »ta črni«, farje ne morejo več videti, tako so pa ustanovil konsum. Kako pa gre z konsumom? — O dobro, dobro, zdaj bodo že imeli dovolj dobička, ko jim vino toliko nese. — Po čem pa ga pijete? — Tudi po 24 kr., po 28. je že prav dobro. — Po tem kupu pijete v konsumu k večem tirolski petijot ali pokvarjeno italijansko vino, jo zavrnem. — Gospod najle gredo pokušat, saj njim ga dajo brez bukvie. —

Pozdravil sem jo in se zahvalil za gostoljubnost ter rinil dalje čez vrh proti Ložu. — Veselo sem jo mahal čez vrh, kar zagledam lepo cerkev na Križni gori a nižje vila se je cesta, po kateri bi bil moral iti, da nisem zašel v gozdu. Pod zarašeno Križno goro stoji Podlož s svojimi lesenimi ali slamnatimi strehami; kar popotnika oko najbolj razveseli to je podložko ravno polje. Krasna dolina polna rumelega žita in druge zelenjave. Ko korakam čez most srečam brhko deklico, ki je šla k studencu. Prosil sem jo, da mi dovoli ohladiti si žejo iz »bariglice«. Natočila je in ponudila z opombo, da ne bom znal piti iz take posode. Dekle se je kmalu prepričalo, da Brivec je mojster tudi pri tem. Višje gor na rebru, se usedem pod senčno drevo ter se malo oddahnem. — Mimo pride mladi mož, katerega povabim naj prisede. Bil je to g. Hafner trg. potnik za tvrško Heller na Dunaju; prodaja kmetijska orodja in stroje. Mož je prijazen in vesele duše, pa tudi neutrudljiv. Rezala sva jo skupaj proti Ložu. V mestno jo kreneva naravnost k županu na pošto. —

Takoj nas želi postreči gospodičina črnih las: Die Herrn wünschen Bier oder Wein? Hafner na to: »Varujte se Briveca, da vas ne obrije«. No stvar se je pozneje pojasnila: omenjena gosp. je bila vzgojena v Marburku, zato ji nemščina gladkeje teče.

Gospod Lah, župan in gostilničar prisedejo k nama, postali smo kmalu dobri znanci. —

Proti večeru sem se seznanil še z gospodom notarjem in zdravnikom. S poslednjim sva obiskala še tisti večer razne bolnike v bližnjih vaseh. Več otrok je bolnih »na grči«, kakor rečejo tu davici ali difteritis. — Ta nevarna bolezen se širi tod že nad tri leta. Ker se bolni otroci večinoma v dotiki z zdravimi brateci je težavno bolezen zatreti. Znani serum daja dobre uspehe po zdravnikovem zatrdilu. O tej priliki sem slišal tukajšnje fantovske večerne zборе. Eden poje naprej, drugi vsi basirajo. Pri vsakem zboru se nahaja par basistov, ki tako pojo, kakor bi kedo po debeli struni brekcal. Vsaka nova vrsta se prav dolgo zateguje. — Sicer se zdi petje prijetno ušesom.

Lož je trg ali kakor je gospod notar trdil celo mesto po pismu, ne vem že katerega cesarja Ferdinanda. Meni se ljudje in kraj dopada, samo to nisem mogel začetka razumeti, da edino »mesto« na Notranjskem nima še ljudske šole in orgelj v cerkvi. — Pozneje sem dobil pojasnilo, da so Ložani prepustili faro in šolo Staremu trgu. Ako je res kar so mi nekateri Ložani zatrdili ne vem, da misli namreč sedanjí vrli župan, delovati na to, da se ravno tam kjer stoji sedaj občinsko splotje sezida Ložanom ljudsko šolo.

Mi bi želeli, da se g. Lahu in njega svetovalcem posreči ta plemeniti namen, kar bode gotovo najlepši spomin njegovega 25letnega županovanja.

Omeniti bi hotel še, da pridne Ložane varuje sv. Jur, kojega najstarejši leseni kip leži danes v podstrešju mizarja Lavriča, ter ne vidi ure, da bi se ga Ložani usmilili ter postavili na primerno mesto v občinski dvorani. —

V Ložu je razua dveh mrzlih jam imenitna cerkev na pokopališču. Tu si popotnik lahko ogleda veliki oltar Šubica mojstersko delo in njegovih sinov. Mesto Lož ima tudi svojo mestno stražo. Ako bi pa kedo srečal onega možička z oficijelno kapo, ne sme se čuditi, ako ne zagleda na nji Jurja in lintverna ampak razkoračenega štajerskega leva, ker si ga je mož od tam prinesel. — Zato pa ložki stražar, kedar

govori s kakšno bolj »visoko« osebo hitro zavrti štajerskega leva v stran — od same jeze — da mu ni dano — nositi domačega varha.

Še nekaj se je meni, ki nisem bil tega vajen, zdelo spomina vredno: namreč: ponočni obhod mestnega klicarja. —

Ponočna straža, katera pa nima nobenega posebnega znaka, kakor to, da čez dan krompir riže in žito seje, po noči pa od 10. naprej po vasi hodi in ob določenih krajih z melanhoničnim sicer močnim in osornim glasom upije: Poslušajte! deseta je odbila!

Dve nevesti.

Spomladi obhajal je zajček ženitev
Za zelnato njivo na detelni trati,
Kjer tudi je bila koj dote cenitev,
Katero nevesti so dali nje brati.

Med splošnim veseljem pa počí vam puška;
Nevesta zadeta več vstati ne utegne,
In ženin pa jezi si daje odduška,
Ko brzo za drugimi v gozdič pobegne.

Ker v lovčevi hiši je bila gostija,
Zato se je zajkla v kubinjo odvedla,
In ni li pregrozna zares hudobija,
Da takrat nevesta — nevesto je jedla?

Silvester.

Drobtinice.

Človek je nesrečen, ker vé, da je srečo zamudil.

Predno sodiš človeka, naj ti velja dobro delo, katero si videl o njem nad deset slabimi, o katerih si samo slišal.

Srečo imeti ni posebno — ali jo obdržati — to izdã.

Ko bi moški imeli samo dobre lastnosti, bi ženske ne imele slabih.

Zavidnost ni družega nič kakor popolno priznanje tega česar zavidamo.

Poziv.

Kedor si hoče prst odrezati naj hiti v celjsko bolnišnico, ali kdor se hoče, da ga živega pokopljejo naj se priporoči g. dr. u Gollitschu istotam.

Priporočilo.

Kranjskim hišnim posestnikom priporočamo bivšega trgovca Kumarja, ker ta mož sovraži samo celjske Slovence, kranjske krone so mu pa dobre.

Prav bi bilo.

Kaj bi veljalo, ko bi konservativni dr. Šusteršič zavrnil onega konservativnega Slovence v Ljubljani, kateri pisari v nemške liste, da so Čehi hoteli iti »in ein fremdes Gebiet« in da so bili celjski poštenjaki izzivani od nas.

Sorodnost.

Hrvat veli: vino,
Švaba kaže: vaju;
Hrvat veli: svinjo,
Švaba kaže: švanj.

Hrvat veli: Drava.
Švaba kaže: Drau,
Hrvat veli: Sava,
Švaba kaže: Sau!

„Trn.“

Iz celjskih dni.

Celje, 16. avgusta 1899.

Bilo je istega dne ob pol dveh, ko je tudi Brivec stopil na vroča celjska tla. Izstopivši iz vagona, zagledam devetorico izmej onih slavniš junakov, katerim so še govtanci bili zagrljeni huronskega hajlanja, v črnih frakih in cilindrih pričakujé kakega imenitnega raprezentanta Alltajčlanda.

Stopim skoro med nje, pa mi že v uho doni: Das ist warscheinlich auch ein Ferjančič. Jaz ga pa debelo pomerim, v duši si pa mislim: evo jih pruske lopove na slovenski zemlji!

Korakal sem po mestu ter prehodil glavne nemške ulice. Kakor po silnem potresu, tako je ležala duhomorna soparica nad steklimi divjaki, nad mestom. Pred »Narodnim domom« se ustavim. Zaradi tebe, dragi dom, vse to! Najlepša zgradba, ali bodeš v oko besnemu prusjaku. Bog te varuj, celjski dom!

Na večer sem poslušal v gostilni razne pogovore o celjskih dneh! Lasje so se mi ježili, ko sem čul od očevidee, kako je bilo vse napravljeno, urejeno. Kako so se porazdelile piščalke in menda tudi palice med ponemčurjeni Gesindel! Kako so po-

bijali uklenjenega Gostinčarja, kako so celó straže dajale kamenje pri naskokih, kako so naše lovili, davili in uklepali, a če je prišel celjskim stražam kedo v pest, ki je divjal kakor besni ris in se je opravičil: ich bin ein Deutscher, hajlo. »A so, das ist aber was anders.« In take so potem izpustili.

Slovensko sree kar oteče, ako čuje, da je ono druhal sestavljala največ prodana in gnjila, propadla slovenska kri; Kakor v Trstu, si mislim, nekrutura celjska nemčurija svoje krvoločne janičarje; da je opije, nadraži, nakujaska na lastne sobrate, na nedolžno slovensko kri. — Obhajale so me take čudne misli... Kje so pa bili slovenski junaki, ali sploh ni niti celjska okolica več slovenska. Vem dobro, da je in da bi želodarjem vse druga pela, ko bi bilo prišlo dvajset slovenskih hrustov tem razgrajajem za hrbet kadar so bombardirali slovenski dom. Ali to se ni zgodilo.

Drugi dan sem šel pogledat razvaline celjskega gradu. — Na urodu čitam, da je bil že od leta 1331 Friedrich v. Saneck — Herr auf Cily in da je to posestvo dobil deloma kakor dedščino grofa von Heneburg, deloma si jo z nakupom razširil. —

Raz stolpa gledam v to krasno celjsko ravan, zrem v bistre Savinjske valove, občudujem to lepo polje in temnozeleno hrbe in gore.

Zdaj še le razumem, zakaj si je Nemec utrdil tukaj v sredu slovenske zemlje svoje gnezdo, svojo postojanko. Kjerkoli še se je Nemec uril v slovensko zemljo, se iste posesti drži kakor hudič grešnika. Ne pusti ga več iz rok in prvo kar stori je glas: tu je nemška zemlja. In ti slovenski oratar mirno gledaš in gojiš gada na svojih grudih. In kaj je sedanja nemška akademiška mladina, kakor podivjana zver, ke dar slovenskem fantu odtrga slovensko trobojnico ter jo sežge in okoli tleče žerjavice svoj divji želodarski tane pleče.

Pereat Avstrija! je zadnji krik te pijane druhal, zadnja želja teh Bismarkovih učencev. A vlada in nje visoki zastopniki menda se temu še smejejo. Nur zu, le korajžno fantje!

In Vi, štajerski bratje, zbudite se, organizirajte narod, da bo pripraven za vsak slučaj. Celjskih dnevo ni še konec!

— Kako, ali ne poznaš gospoda svetnika Kozliča. Saj je steboj pohajal gimnazijo!

— Skoro da ne! Jaz sem bil n mreč vedno zadnji, a on prvi od šole, zato se nisva mogla do dobra spoznati.

Samozavest.

Hvalila se muha
Strieu komareu
Sedeča na vratu
Sivemu magareu:

Mi smo pretežki,
Mili moj junače;
Za to stari tovar
Ne more da skače!

Trn.

Tujec in postrešček v Ljubljani.

Tajec: Dienstmann führen sie mich zum volgo Kaus.

Postrešček: Buzarona ta misli najberžiti k staremu Kavsu v Gradišče. — Aha ist gut. — Ravno letos bodo zidali hišo pri njemu.

T.: Nun ist sonst vas neues?

P.: Aha, ta je fürbēen. Na Rožniku so napravili takozvani pivni in safaladni Knajpov zdravilni zavod.

T.: Nun wer hat den eintritt?

P.: Vsi ljubljanski kosmači in obrtni postopači.

T.: Lebt noch der Hansel in Laibach?

P.: Da, da, pasja noga ravno danes sem na podlagi kranjske sprave krügeleo hanselna izpil.

T.: Wie leben Laibacher Besitzer?

P.: Aha pikant ravno v soboto vprašal me je Jagrov Nande ako imam za 5 krajearjer drobnega, da mu posodim za vržinko.

T.: Nun Laibach ist schon weit auge-denht. —

P.: Da, da, smo že v U d m a t u blizo Hengsdepo?

T.: Was bedeuten die Kreuze am haus-dächern?

P.: Križci pomenijo zasluge kranjske hranilnice.

T.: Und die Thürme?

P.: To pa kaže naše katoliško priznanje.

Najnovejši strah: »Die Čeehen stürmen gegen Cilli«.

Važno za Goričane, Vipavce, Kraševce, Tolmince in Brice.

Novogoriška komisija preiskuje že nekaj časa ali je Soča še zdrava ali ne. Dva ameriška kemikarja Peter in Gašpar sedita noč in dan ob bregu ter s posebnim debelogledom iščeta nek izredno nevarni bacil, kateri je zašel v Sočo zadnje čase. —

Bacil ima posebno lastnost, da če komu zajde v želodec, nima več miru ter postane tako goreč in delaven za narodno stvar, da se je večkrat bati za zdravje dotičnika. Ker je pa zdravje in mir naših narodnih voditeljev — dragocenejši kakor tisto, politično javno delovanje, hočeta naša kemikarja iztrebiti iz bistre in toliko let zdrave Soče bacil narodnega delovanja. — Ker imata pa Gaberšček in dr. Tuma ta nevarni bacil že davno v želodeu je nova Gorica v velikih skrbih za njiju zdravje. Torej svarimo vse prebivalstvo ob Soči in Vipavi, naj se varuje onih, ki imajo v sebi bacil — narodnega dela.

Njej.

Angelja zove te laskavi svet;
Da po lepoti si, čutim jaz vnet,
Bodi dobrotna še, spolni ni to,
Samo presveta ne, prosim lepo!

Polja pred sabo, glej, žitnega kras,
Setev že zorna je, zlat je že klas...
Zlati so kodri ti, čas je prispel.
Žanjec že v roke je srp svoj vzел!

Trnavski.

••

Gospodar menažerije: Izvolite vstopiti gosпода, zdaj bode kmalu kosilo.
Kmet: Čuješ li stara, jaz sem jako lačen, pojdiva notri!
Žena: Ali nisi slišal, da se tukaj hrani samo gosпода!

Razni zidarji.

Brata Romul in Rem sta zidala Rim.
Kompore Peter in Gašpar pa ne podereta Gorice!

Nemški Mihel je bolan.

Dokler ne znajdejo »želodni serum« ali novo mazilo proti pruskemu bacilu, ki razjeda nemške možgane, ne ozdravi bolni nemški Mihel. —

••

Iz avstrijske bolnice.

Grof Thun se niti naslanja na karabače členu 14. ne more odločiti kako bi zabranil Slovane pred nemško — italijansko iredentarsko kugo.

Dr. Kaizl ne čuje že davno na češko uho. —

Avstrijski parlament je na odpustu dokler se ne sknajpa. —

Nemci v Celji ne vidijo ure, da bi se vrnil Čehi.

Češki Nemci odkar nimajo prilike »raufati« se z Čehi se pa pridno med seboj pokajo. —

Nemški in laški uradniki študirajo kako bi uredovali med Slovenci brez znanja slovenskega jezika; samo nek uradnik v v Ajdovščini je tako pameten, da sam spovē da tega ni mogoče. —

Židovski listi imajo velik post: posvečeni so vsi Drei-fusu.

Avstrijski Nemci so hipnotizirani, po naše bi rekli: jim je »zaudano«; sicer bi ne trdili v enomer, da hočejo Slovani toutone pokopati.

V Benetkah za časa republike so bile levove usta »la boca del leone« kamor so nosili ovadušna pisma; no v Avstriji tega ni; tu se dobi za par litrov in Juda je izdal brata.

Novi pregovor avstrijskih Prusjakov se glasi: Ali bodo Nemci nadvladali Avstrijo, ali jo bodo kakor svinčene podplati odvrgli. —

Umazan poljski jud stopi s svojo kramarijo pred gosta: Bo kaj gšefta!
Gost: Povejte mi čemu se judje tako boje vode.

Jud: Mi se je bojimo zunaj, vi pa znotraj!
Vzame kramarijo in stopi k bližnji mizi.

Cvetje kulturnega naroda.

Vojni minister avstrijski, ko je prebiral vojaško literaturo, prišel je do posebnega cvetja izvirajočega iz raznih ovadēb in raportov kakor: lausbuh, cepee, flegel, esel, trotel, vieh, dumkopf; a vrhu vsega tega še na razne klofute, evrke, lasanje in ščipanje. Da se enake literature ne nabere preveč, zapovedal je knjigo zapečatiti in raznim »šaržem« poslati maukorb.

Natečaj.

Narodno vodstvo oddaja razna stavbinska dela v novi Gorici kakor: mašiti razpoke v novem domu, cementiranje goriskega tlaka; merjenje vedno naraščujoče Soče, da bi ne poplaval Gorico predno se je z kitajskim zidom ne zasigurira. — Iščejo se razni malavarji vseh stanov in narodov, furlanski imajo prednost, njih delo bode delati prekope in zagraje, da dr. Tuma ne bode več mogel na shode. — Sprejmejo se samo take ki hočejo pošteno delati. — Prvi pogoj pošteno delo za vsakega. Odbor svobodne roke.

Nemška preša se jezi, ker so Slovani zvali celjske Nemce »gesindelj«.

Kako naj bi jih imenovali, ko je celo županov zet dr. Negri pljuval svojo želdarsko kulturo pa naših Ljudmilah. —

Vol brivec.

Nemški kmet pijan hoče pijanost prespati v volovskem hlevu. V noči pa je tako smrčal kakor bolni medved, da niti voli niso mogli zatisaiti očesa.

Mlademu juncu, ki je bil slučajno odvezan se je ta godba jako čudno zdela, mislil si je: temu človeku je hudo pri sre. Stopi k pijaneu ter ga prične lizati po licu: »Herr Master nicht so rach, dass Messer ist sehartig, britev je skrhana«. Mož si je mislil, da je pri briveu.

Govor je bil o položaju Alzacijanov. Nato Drefus: »Za nas Žide je to vsa druga stvar; kjer koli smo, smo z našim bogom«.

Zdaj naj si človek misli, s kakšnim bogom drže Židje ali s srebrnim ali zlatim.

Hrvatski gimnazij v Pazinu

»Piccolo« piše: Consumatum est. In mi mu pritrldimo, ker vemo, da se je na vseh italijanskih protestnih shodih pri demonstracijah v Trstu in Pazinu kaj mnogo konsumiralo mesa in vina. Ta konsumantum ima še drug pomen namreč, od dneva, ko se odpre hrvaški gimnazij v Pazinu bode pričel konsumirati ali »cerati« se laški po sili gimnaziji, a ravno to Lahe še najbolj boli. — »Piccolo« pravi, da je celo vlada spoznala Pazin za italijansko mesto. Mogoče, kaj pa niso avstrijske vlade še vsega spoznale na papirju. —

To spoznanje je gotovo še od takrat, ko niso dunajski ministri niti vedeli da žive Hrvati v Istri; sevé onih dni je bilo Italijanom lahko raznašati laži o italjanstvu naše Istre. Piccolo trdi, da hrvaški gimnazij bode nepetrebni luksuz kmečkim istranom, češ da isti niso še dajali do sedaj materjala še za eno klasično šolo. —

Govorno na lesnem trgu naj le mirno počaka, pa bode videl kakšen inteligentni evet se razevete v Pazinu iz poštenih družin istrskega kmeta.

Živila pazinska gimnazija!! —

Kaj je novega v Trstu?

Čudno vprašanje to v soparnih dneh. Vsak ima svoje veselje. Bogati Tržačani se hladé na letoviščih, poljski Židje pa so prišli na cedre v Trst. Temu izvoljenemu ljudstvu ni niti v teh pasjih dneh vroče, ker nosijo vsi dolge suknje kakor v zimi. K sreči da imamo tudi tukaj Dreifusovo afero vsak dan prav frišno na mizi. Leiborgan governa na lesnem trgu je tako hudo zavzet za to pravdo, da so že sklenili napraviti velikansko demonstracijo za slučaj da bode Dreifus obsojen.

Nam bi tudi bilo žal, ako se nedolžnega obsodi. Ako pa pomislimo mi tržaški Slovenci koliko stotov nedolžnih slovenskih otrok je obsojeno pohajati laške zavode, kjer se jim trga iz srca ljubezen do lastne matere, ljubezen do naroda i domovine, kjer se tujci in v grde izdajalec pretvarja naša nedolžna kri; bi bila po našem mnenju bolj primerna demonstracija v korist naše mladine kakor za človeka o katerem se ne more reči, da je povsem nedolžen.

In res naš jezik vendar ni tako malenkosten in nepotreben, ako pomislimo, da bi celò Tržaški župan prav rad »ofrav« par tisočakov, ako bi hotel kak Slovenec prodati svoj jezik njegovemu zetu. Ergo vendar nekaj veljamo v očeh naših Italijanov.

No zdaj mi pada na um čisto nov predmet. Naš slavni magistrat je postavil v kontumacijo vse natakariice in točajke po tržaških gostilnah. Brez pardona, hoče vse pregnati in nadomestiti z moškimi.

To bo še jok in stok, ako ne znajdejo začasno še kak »mitelo« rešitve. Edini bi bil morda ta, ako bi vse odšle za mesec dnij iz Trsta in se vrnilo v moškem kroju. Stavimo levo oko, da bi dobila marsikatera zopet službo. In rešeno bi bilo, to za Trst tako kočljivo vprašanje.

Dopisi.

Iz ene Vrtojbe. Ker so se vzbudili pri nas pesniki po »novi šprahi«, pošljem ti dragi Brivec prvo evetko, ki je vzrastla iz prs teh nadobudnih probuditeljev nove špraha — v kritiko. Ako znaš note, pošljem tudi iste po telefonu. Evo jo:

Il domandat di šabida se uš tu falamor. Kuj me ja šavut rišpundimi šja pur šula fin del anime, šperi ančamo mižerabile šja benedetta in di. Amen.

Zložili T. A., R. P. in drugi.

Tako se glasi ta krasna pesmica v originalu, katerega ti pošljem na željo. Kaj ne, dragi Brivec, da ako prideš ti k nam jim boš komponiral note v 25 taktih po onem delu, katerega nosijo sedaj radi na Vipavo.

Ker se kuje sedaj nova enaka pesem bodem že kmalu priplaval žnjo — ker se bojim vode — čez Kras.

Srčni pozdrav ti pošilja

A. veliki.

Iz Radeč. Dragi Brivec! Pridi v Radeče inspicirat tvojega tukajšnjega pomagča; on ima izvrsten zaslužek, ker se baha, da stoji v činovni vrsti št. VIII., a denarja pa ima vendar tako malo ali je pa tudi skop, da je napravil »Auskoeh«, ker ima mlado, požrtvovalno žensko. On pa, če se s kolesom do mosta pelje, ga čez most na rami nese, ker se mu smili odšteti treh krajcarjev mostnine.

Od sv. Ivana. Dragi Brivec! Dolgo časa te že ni bilo pri sv. Ivanu. Torej prosim Te, pridi, pa ne pozabi prinesiti sabo škarje, britvo in vse tvoje priprave, ker pri nas je obilo dela, posebno pri naših nekaterih slovenskih možakih, kateri zaničujejo in preklinjajo naš narod: lastno kri. Če tudi so sami od slovenske matere. Ali kaj je takim mati, oče, narod — nič. Ker si ravno na ti poti, pridi tudi v potok, kamor naše slovenske dekleta perejo in

med tem tudi lepo italijanske pesmi prepevajo. Med temi dekleti spoznaš nekatere slovenske pevkinje, pevsk. društva: »Zora« na Frdeniču. Prosim Te, pridi prej ko moreš, saj boš imel dosti posla tudi pri nekaterih slov. mladeničih, ki še danes ne vedó kaj so. — Uho.

Letigrami.

Beligrad. Srbska kralja dobivata od radikalne stranke zahvalna pisma, ker vlada vzdržuje njih prvake brezplačno v pritaneumu. (Pritaneum je bilo pri starih Grkih državni dom za zaslužene može na čast domovini).

Sofija. Bulgari so popolnoma uklonili duhom, od dne ko je slavni generalissimo Milan Slivničar zopet reorganiziral srbsko vojsko.

Peking. Kitajci poznamo Italijane samo po njih visoki kulturi, zato jim mati našega nebeškega sina dovoli, da smejo ustanoviti v naši prestolnici vseučilišče za Primorske Lahe. Tako bode imeli Slovenci mir od te strani.

Gorica. Do danes še ni nobeden javil, da bi kupil onega medveda v ulici Morelli. Temu vzrok je, ker ga je Gašper še premalo olikal.

Listnica uredništva.

Nekdo: Dalmatince bi rad imel tistega medveda; ali ker nam pišete, da je bil vsprejet v likarsko šolo, bode moral naš rojak potrpeti dotlej da dobi spričalo. Signor Giorgio Furlani v Rabatišču, je postavil nad vrata tako pofrigani napis da se kar blešči od Prvaške strani. V slučaju dežja bode voda ploskala v obraz lastnim rojakom. —

Goroslav: Vaše pismo iz lune diši po zemeljskem prahu, zato ga nismo tiskali. Ako nam ga priredite v drugi izdaji bolj interesantno ga porabimo. Posebno pa nismo do danes vedeli, da tudi ne luni stradajo učitelji. Potem pa je boljše, da ostanemo doma. Na zdar! —

G. Mozirski: Prijeli, prinesemo. Napišite nam tudi kakove satirične epigrame iz Vaših krogov, ako Vam je možno. — Podrav! —

Gosp. iz Št. Vida pri Zatičini se vidi Brivec hlapec svobodne, liberalne misli, da napada z največjim veseljem organizacijo krščansko na Kranjskem itd. Dalje vpraša: Ali želite res tudi vi vse, kar leze in gre spraviti v liberalni koš? Jeli se ne kaže jasno, da je liberalizem poguba našemu narodu? Le tako naprej in prepričani bodite, da začnemo brezobzirno agitacijo zoper Vaš list. Na prijazne opomine in zagrozila gospoda tajnika »katoliškega napredka v Št. Vidu« odgovorimo prihodnjič kaj. Za danes samo besedo:

Na Kranjskem ni samo takozvani »kranjski liberalizem« poguben narodu, marveč je nek »liberalizem« še večje zlo veri in narodu istotam. To smo na lastne oči videli. Prijateljski pozdrav! —

G. Podgorški iz Dol.: Oprostite nam in ne hudujte se; bočemo zvršiti kar želite pa tudi ostati i dalje prijatelji.

Pogovor iz Katinare ne moremo prinesiti, dokler nam g. Franc ne pošlje pojasnila. Poslali so nam naši znani in nepoznani prijatelji razne pesni, ki je porabimo ob času. Hvala vsem! —

Mi smo prepričani, da je na deželi, po naših mestih in trgih nemalo šaljivcev. Kako bi bilo vredno, ko bi nam tu in tam kateri nabral šaljivega gradiva, kakor nam prinaša n. pr. g. Silvester.

Pa tudi političnega britja v raznih slučajih pogrešamo. Kdor nam kaj pošlje je varen pred javnostjo, zato jamči uredništvo brezpogojno.

Torej na delo Brivčevi prijatelji! —

Prijatelj, ako želiš kupiti

„**BRIVCA**“,

dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarne Fabris
KERSTEN, pri Kjozi.
PIPAN, Ponte della Fabbra.
TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.
" na Corsia Stadion blizo Leitenburga.
" Molin grande pri urodu mestn. vrta.
" Via Nuova in Molin piccolo.
" ulica Barriera vecchia v hiši kavarne Harmonia.
TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.
" v ulici Sette Fontane.
" ulica Erta pri sv. Jakabu.
" nasproti policije.
" v ulici S. Marko.
" pred cerkvi Sv. Antona starega.
" tik museja Revoltella.
" Afrié v hiši Economa Campo Marzo.

TOBAKARNA nasproti tiskarne Dolene pri pošti.
" nasproti tiskarne „Edinosti“ ulica delle Poste.

G.šda GASPERSIČ, trgovka pri Sv. Ivanu.
TOBAKARNA v „Narodnem domu“ v Barkovljah.

V Gorici:

TOBAKARNA Josip Schwarz, šolske ulice.
" En. Jellersich. Nunske ulice blizo cerkve.

V Ljubljani:

Gosp. BRUS pred škofijo št. 13.
" PODREKAR, Sv. Jakoba trg št. 8.
" SEŠAREK, Šelenbergove ulice št. 36.
Glavna zaloga tobaka GBABER, Glavni trg.
Gosp. JOSIP MAČEK, Glavni trg.
" IVAN VRHOVEC, tobakar, Št. Peterska cesta št. 52.
Gosp. BLAŽ FRAN, tobakar, Dunajska cesta 4.

V Kranju:

FLORIJAN, bukvarna.

V Celju:

TOBAKARNA v „Narodnem domu“.

V Kamniku:

Gosp. GRAŠEK JER., tobakarna pred cerkvijo.

V Pulju:

TOBAKARNA Bracciafogli ulica Carrara št. 40.
Na postajah južne železnice: Nabrežina in Zidanmost.

Na postaji drž. žel. v Trstu.

Kedor daruje novčiče za družbo
sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krepelj.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na Korzu št. 8. v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebščine za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4°/_o. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, da tekó obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sieer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštnih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih svetil za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvo tudi svojo tiskarno žrk na perilo.

Edino pravi Paglianov sirup

— kri očiščajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalec in ponarejevalec Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

— Ceniki na razpolago. —

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Lastnik Miloš Kamušič, urednik: Ivan Dolenc.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdka Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolamo Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatljica nosi položeno marko: — na svetlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu;

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bo zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrežem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,
trгоvec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu.